

²⁴Most örülök a tiértetek elviselt szenvedéseimnek, és testemben betöltöm mindazt, ami Krisztus gyötrelmeiből még hátravan, az ő testéért, amely az egyház. ²⁵Ennek a szolgájává lettem a szerint a megbízatás szerint, amelyet Isten nekem a ti javatokra adott, hogy teljesen feltárjam előttetek Isten igéjét, ²⁶azt a titkot, amely örök idők és nemzedékek óta rejtve volt, de amely most kijelentetett az ő szentjeinek, ²⁷akiknek Isten tudtul akarta adni, hogy milyen gazdag e titok dicsősége a pogány népek között. Ez a titok az, hogy Krisztus közöttetek van: reménysége az eljövendő dicsőségnek. ²⁸Mi őt hirdetjük, miközben minden embert teljes bölcsességgel intünk és tanítunk, hogy minden embert tökéletessé tegyünk Krisztusban. ²⁹Ezért fáradozom én is, és küzdök az ő ereje által, amely hatalmasan működik bennem.

Kedves Testvéreim!

Óriási felháborodást váltott ki, hogy a Corona vírussal elsőként diagnosztizált férfi titokban tartotta betegségét, és ezzel másokat veszélyeztetett. Akik bűnbakot akartak találni, íme meglett, a titkolódzó idegen, aki bizonyára szánt szándékkal terjesztette a vírust. Pedig, ha magunkba szállunk és bevalljuk, hogy hányszor indultunk el munkába betegen, mert határidő, mert meg kell csinálni, mert senki nem teszi meg helyettem, meg mert nem is érzem magam annyira rosszul, pár szem fájdalomcsillapító, egy kis coldrex a tünetekre, és máris indulhatunk... csak egy kis megfázás. Kicsit émelygek és a hasam is megy... ááá, majd az utazás előtti izgalomra fogom...

Titkok, melyeket csak mi tudunk, az elkendőzött valóság, és aztán jön az apokalipszis.

Ez a katasztrófákra használt szó azt jelenti leleplezés. A Római Birodalomban szokás volt, hogy a császárt titokban egy lefüggönyözött gyaloghinton vitték az emberek közé. Amikor el jött a pillanat, hogy a császár színre lépjen, ekkor következett az apokalipszis, azaz a hintón félretolták a függönyöket, az addig titokban lévő császár láthatóvá vált.

Azt mondják a vírus lappangási ideje 2-14 nap, de akár 27 nap is lehet. Ennyi ideig titokban tevékenykedik, amíg el nem jön az apokalipszis. Sok idő eltelik, ott van már, de a tünetek kialakulásáig rejtetten van jelen.

Mindannyiunknak vannak titkaik. Saját titkaink, melyeket senki, vagy csak nagyon kevesen ismernek, titkok, melyekről nem szeretnénk, hogy valaha is napvilágra kerüljenek. Vannak olyan titkok is, melyeket mások bíztak ránk, amelyekről azért nem beszélhetünk, mert megkértek rá minket.

A gyerekek is szoktak titkolózni. Fülbe súgva mondják egymásnak a titkaikat. Volt is nemrég bonyodalom, Hanga összeveszett egy ovistársával, akinek elmondta testvérének, Vincének a titkát, hogy minek öltözik farsangon. Az ovistárs pedig hangosan kihirdette a csoportban. Hanga persze felháborodott, és tulajdonképpen az egész csoport megbolydult, kivéve fiamat, aki nyugtázta, hogy a titka kitudódott és játszott tovább. Két nap múlva úgymint mindenki megtudta volna.

Pál apostol mai alapigénkben egy titokról beszél. Talán kicsit bonyolult a mondatszerkesztés, de valójában egy nagyon egyszerű dologról beszél: *²⁴Most örülök a tiértetek elviselt szenvedéseimnek, és testemben betöltöm mindazt, ami Krisztus gyötrelmeiből még hátravan, az ő testéért, amely az egyház. ²⁵Ennek a szolgájává lettem a szerint a megbízatás szerint, amelyet Isten nekem a ti javatokra adott, hogy teljesen feltárjam előttetek Isten igéjét, ²⁶azt a titkot, amely örök idők és nemzedékek óta rejtve volt, de amely most kijelentetett az ő szentjeinek, ²⁷akiknek Isten tudtul akarta adni, hogy milyen gazdag e titok dicsősége a pogány népek között.*

A Kolossében lévő gyülekezet Pál apostol missziói munkájának eredménye. Őt küldte Isten, hogy hirdesse ezeknek az ún. pogány, azaz nem zsidó embereknek az Isten örömhírét Jézus Krisztusról. Most azért ír, mert tévtanítók érkeztek a gyülekezetbe, akiknek tanítása veszélyt jelent a közösségre nézve. Ezért ragad tollat, és írja le, hogy éppen elég az amit ő már elmondott, nincs más titok, amit tudni lehetne. *az egyház szolgájává lettem a szerint a megbízatás szerint, amelyet Isten nekem a ti javatokra adott, hogy teljesen feltárjam előttetek Isten igéjét, ²⁶azt a titkot, amely örök idők és nemzedékek óta rejtve volt.* Teljesen feltárjam előttetek a titkot. Nincs tehát már semmi titok.

Ami korábban rejtve volt, most már lelepleződött. Isten leleplezte önmagát, megtörtént az apokalipszis.

Mire utal Pál? Jézus Krisztusra. Isten titka, amely addig rejtve volt, megjelent Jézus Krisztusban.

Az oltár előtti igében a Kánaáni asszony történetét olvastuk. Egy pogány nő, aki Jézushoz megy, és Jézus először észre sem veszi, aztán nem foglalkozik vele, majd elutasítja, végül – nagy nehezen – segít rajta. Nőnapon ez kimondottan „kedves” történet. Lám így veszi Jézus semmibe a nőket. De a történet épp, hogy nem erről szól. Hanem arról, hogy Jézus – ezen a hozzá érkező asszonyon keresztül -hogyan tanítja a tanítványokat, arról, hogy már nincsen titok. „Nem küldtem máshoz, csak Izrael házának elveszett juhaihoz.” – mondja Jézus a tanítványoknak... vagyis, a címzettjei Jézus szavainak a tanítványok, akik számára, már az istenkáromlásnak számított, hogy egy pogány ráadásul egy nő megszólítja Jézust. Igen,

mert a tanítványok abban nőttek fel, hogy ők zsidó emberként egy titkos tudás birtokában vannak, amelyből a pogányok nem részesedhetnek, pláne nem a nők. Jézus azzal, hogy segít ennek a nőnek megtanított valami nagyon fontos dolgot: nincs titok. Az Isten megnyitotta az utat: én vagyok az út az igazság és az élet... mondja Jézus. Ami addig titok volt, az Isten titka, most nyilvánvalóvá lett.

És Pál ezt a feltáruult titkot osztotta meg a Kolossében élőkkel. *Ez a titok az, hogy Krisztus közöttetek van: reménye az eljövendő dicsőségnek.* Kicsivel később a részletekbe is bepillantást enged a 2. fejezetben Jézusról ezt mondja: ¹⁴*Eltörölte a követeléseivel minket terhelő adóslevelet, amely minket vádolt, és eltávolította azt az útból, odaszegezve a keresztfára.*

Ez mindenkire vonatkozik. Nincs többé az Istennek titka. Ami rejtve volt, az nyilvánvalóvá lett. A lappangási idő eltelt, nyilvánvalóvá lett ez a „vírus” amely azóta is terjed, emberről emberre. Fülve sűgva mondják, és adják tovább, hogy minden ember megfertőződjön vele. Mert ezzel a „vírussal” érdemes megfertőződni. Ezt a „vírust” érdemes továbbadni, mert ez az egyetlen útja a mi megmenekülésünknek. Nincs titok – az adóslevél eltörölve, nincsenek rejtett költségek, nincs THM. Elkezdődött az apokalipszis. Isten leleplezte magát, és az ő akaratát. És ha ennek a világnak, vagy akár csak a mi életünknek vége lesz, akkor nem a semmi következik, hanem Isten hazavár, és a Jézus Krisztusban való hit haza is juttat bennünket.

A feladat tehát nem az, hogy titkokat keressünk, hanem az, hogy ezt a feltáruult titkot tovább adjuk.

Pál ehhez példát ad. A saját élete példáját.

A szenvedések, amelyeket Pál apostol kénytelen elszenvedni, azt mondja: ²⁴*Most örülök a tiéretetek elviselt szenvedéseimnek, és testemben betöltöm mindazt, ami Krisztus gyötrelmeiből még hátravan, az ő testéért, amely az egyház.* A Krisztus gyötrelme az, hogy még nem jutott el mindenhová az evangélium, hogy még vannak lefedetlen területek: a családjunkban, a környezetünkben, a munkahelyünkön. Még vannak, akik úgy gondolják, az Isten titkolózik, nem mutatja meg magát.

Ahogy Karinthy írja Előszó című versében:

„Gyermekkoromban elszántam magam,
Hogy szólok istennek, ha van.
De nékem ő égő csipkefenyérben
Meg nem jelent, se borban és kenyérben,
Hiába vártam sóvár-irigyem,
Nem méltatott reá, hogy őt higgyem.”

Hiszem, ha látom, mondják sokan. És a keresztyén embernek, neked és nekem az a feladatunk, hogy megjelenítsük őt. De erre mi tökéletesen alkalmatlanok vagyunk. De Pál sem azt mondja, hogy lám: én tanultam retorikát, filozófiát, teológiát – és ezáltal képes lettem arra, hogy megjelenítsem nektek Krisztust. Hanem ezt: ²⁸*Mi őt hirdetjük, miközben minden embert teljes bölcsességgel intünk és tanítunk, hogy minden embert tökéletessé tegyünk Krisztusban.* ²⁹*Ezért fáradozom én is, és küzdök az ő ereje által, amely hatalmasan működik bennem.*

Magyarul. Ami tőlem telik megteszem, de nem az én erőm, bölcsességem, okosságom lesz az, ami bárkit is meggyőz, hanem az, hogy Isten munkálkodik általam.

Ahhoz viszont, hogy Isten munkálkoddhasson rajtunk keresztül nekünk is felkészültnek kell lennünk. Hogyan? Böjtölve. Cseri Kálmán református lelkésznek egy gondolatát nagyon megszerettem. Ő azt mondja, hogy a keresztyén ember Isten slagja. Ha rá van csatlakoztatva a csapra, akkor rajta keresztül Isten célirányosan tud „öntözni”. Nem a sajátját kell szólnia, csupán továbbítani az üzenetet. Két dolog fontos, hogy jó legyen a csatlakozás, és tiszta legyen a tömlő, hogy ne alakuljon ki benne dugó. Számomra erről szól a böjt. A locsolásra való felkészülésről, hogy rácsatlakozom a csapra, és az ő vizével először megtisztulok én, és aztán továbbítom a vizet oda, ahová kell. Mert nincs titok, csak akkor, ha én azt magamban tartom. Akit az Isten megtisztított, az már nem tudja visszatartani az rajta keresztül folyó vizet. A legnagyobb hibát ott tudjuk elkövetni, hogy nem jól csatlakozunk a csapra. A kánaáni asszonynak volt hite, reménye, hogy odatérdeljen a forráshoz, pedig tudta, nem alkalmas, nem méltó... mégis megtette, és Jézus kiárasztotta rá kegyelmét. Így boruljunk mi is elé. Ámen.